

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจพอเพียงของ ประชาชนจังหวัดอำนาจเจริญในอำเภอเมืองอำนาจเจริญ อำเภอหัวตะพาน อำเภอพนม และอำเภอ ชานุมาน ของจังหวัดอำนาจเจริญในด้าน ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง การนำหลักเศรษฐกิจ พอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน การพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ การเป็นที่พึ่งให้แก่ผู้อื่นและชุมชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือหัวหน้าครอบครัวจำนวน 102 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบ สัมภาษณ์หัวหน้าครอบครัว สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าความถี่ (frequency) ค่าเฉลี่ย (mean) และ ค่าร้อยละ (percentage) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สภาพครอบครัวของผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีพื้นที่ทำการเกษตร 16-30 ไร่ (ร้อยละ 41.2) เรียนรู้วิธีการทำการเกษตรและพัฒนาอาชีพเกษตรจากคนในครอบครัว (ร้อยละ 96.1) มีการเข้าร่วม กลุ่มกับชุมชน (ร้อยละ 86.3) ซึ่งกลุ่มชุมชนที่เข้าร่วมมากที่สุดคือ กลุ่มออมทรัพย์ (ร้อยละ 57.8) ปัญหาส่วนใหญ่ที่ผู้ให้สัมภาษณ์ประสบ คือ ปัญหาเรื่องสภาพพื้นที่ในการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ (ร้อยละ 62.7) และรายจ่ายไม่พอกับรายรับ (ร้อยละ 61.8) และแนวทางในการแก้ไขปัญหา คือ ยืม เงินทุนจากสหกรณ์ จากเพื่อนบ้าน (ร้อยละ 39.2) นอกจากนี้แล้วมีการวางแผนในอนาคตสำหรับ ครอบครัว คือ ขยายพื้นที่ปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ และ ส่งลูกให้เรียนจนจบและมีงานทำ (ร้อยละ 13.7)

ด้านการรับรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนเคยได้ยินคำว่า เศรษฐกิจ พอเพียง (ร้อยละ 100.0) และส่วนใหญ่ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงว่า คือ การ ประหยัด อุดหนุน ลดรายจ่ายและสิ่งของฟุ่มเฟือย (ร้อยละ 69.6) ด้านความรู้ ความเข้าใจว่า เศรษฐกิจพอเพียง ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนมีความรู้ ความเข้าใจว่า เศรษฐกิจพอเพียงคือ การประหยัด อุดหนุน (ร้อยละ 100.0) การไม่เบียดเบียนผู้อื่น (ร้อยละ 100.0) การมีเหตุผล (ร้อยละ 100.0)

รองลงมาคือ การกระทำอย่างรอบคอบ และการมีคุณธรรม (ร้อยละ 99.0) การมีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ (ร้อยละ 96.1) การวางแผน (ร้อยละ 93.1) และ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ (ร้อยละ 91.2) ตามลำดับ มีแนวโน้มในการปฏิบัติตนเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง คือ เริ่มต้นจากตนเองก่อนจะขยายผลไปยังผู้อื่นและเป็นการเริ่มจากเรื่องใกล้ตัวก่อนจากนั้นค่อยไปไกลตัว (ร้อยละ 99.0) เป็นการทำงานเล็ก ๆ ก่อนแล้วค่อยขยายงานให้ใหญ่ขึ้น (ร้อยละ 97.0) เป็นการเริ่มจากทำเรื่องง่าย ๆ ไปหาเรื่องยาก (ร้อยละ 96.0) ต้องเริ่มจากการมีใจเชื่อมั่น ยอมรับก่อนแล้วจึงจะทำได้ (ร้อยละ 93.1) และเป็นแนวความคิดที่กระทำจริงได้ไม่ยาก (ร้อยละ 58.8) ตามลำดับ

ด้านการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนได้ยึดหลักความประหยัดในการดำรงชีวิต (ร้อยละ 100.0) ประกอบอาชีพด้วยความขยัน มานะ อดทน และรอบคอบ (ร้อยละ 100.0) มักจะมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมที่รักษาศิลปวัฒนธรรม ท้องถิ่น (ร้อยละ 100.0) รองลงมาคือ ให้ความช่วยเหลือ แบ่งปันแก่เพื่อนบ้าน และชุมชน (ร้อยละ 99.0) ประกอบอาชีพด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต มีคุณธรรม (ร้อยละ 98.0) อด ละเอียด และ เลิก การแก่งแย่งแข่งขันกับผู้อื่นเพื่อผลประโยชน์ตนเอง (ร้อยละ 98.0) เมื่อมีปัญหาสามารถพึ่งพาตนเองได้ (ร้อยละ 95.1) มีการจัดลำดับความสำคัญเพื่อการใช้จ่ายของตนเองและครอบครัว (ร้อยละ 93.2) อด ละเอียด และ เลิก อบรมมุขต่าง ๆ ที่ทำให้ครอบครัวเดือดร้อน หรือเสื่อมเสีย (ร้อยละ 90.2) และ สะสม เก็บทุนสำรองของตนเองและครอบครัวเพื่อใช้ในยามเดือดร้อน (ร้อยละ 84.3)

ด้านการพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีการแลกเปลี่ยนผลผลิตซึ่งเป็นการพึ่งพากันด้านอาหาร (ร้อยละ 95.1) มีความพอเพียงของอาหารในครัวเรือน (ร้อยละ 90.2) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารลดลง (ร้อยละ 88.3) ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ในครัวเรือนลดลง (ร้อยละ 80.4) ส่วนการพึ่งตนเองในการผลิตนั้นส่วนใหญ่จะลดรายจ่ายในการผลิต (ร้อยละ 83.3) เพิ่มการใช้แรงงานของตนเอง (ร้อยละ 81.4) เครื่องมือเครื่องใช้ทางการเกษตร (ร้อยละ 73.5) นอกจากนี้แล้วส่วนใหญ่มีการเพิ่มรายได้โดยการขายผลผลิตสู่ตลาดในและนอกชุมชน (ร้อยละ 85.3) มีรายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในครอบครัว (ร้อยละ 76.4) มีการผลิตที่คำนึงถึงการตลาด (ร้อยละ 58.8) มีการเพิ่มการออมทั้งในค่าเงินและไม่ใช้ค่าเงิน (ร้อยละ 84.3) จำนวนหนี้สินลดลง (ร้อยละ 80.4)

ด้านการเป็นที่พึ่งให้แก่คนอื่นและชุมชน ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีการรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมต่างๆ กับคนในชุมชนอยู่เสมอ (ร้อยละ 97.0) มีความซื่อสัตย์สุจริต อดทน ขยันหมั่นเพียร มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ช่วยเหลือแบ่งปันกันระหว่างสมาชิกชุมชน (ร้อยละ 97.0) ร่วมแรง ร่วมใจ ร่วมคิด ร่วมทำ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับคนในชุมชนและนอกชุมชน (ร้อยละ 93.1) สร้างประโยชน์ให้แก่ส่วนรวม และความก้าวหน้าของชุมชน (ร้อยละ 93.2) มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนจากสติปัญญา ความสามารถของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง (ร้อยละ 93.2) และ พยายามใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุมชนให้เกิดประโยชน์สูงสุด (ร้อยละ 92.2)

The purpose of this research was to study perceptions on sufficiency economy about knowledge, application, and self-reliance, and being a supporter for the others and community of people in amphur Amnatcharoen, amphur Huatapan, amphur Pana, and amphur Chanuman, Amnatcharoen province. 102 samples were studied as a head of family. Instrument was interviews. Research statistics employed were frequency, mean, percentage. The research was found out follow as;

Most of samples had agricultural area 16-30 rais (41.20%). Source of agricultural learning and development was from family (96.10%). They participated with community (86.30%) in saving group (57.80%). They faced with area in plantation and livestock (62.70%) including no balance between income and expenses (61.80%). The problem-solving was loan from co-operative and neighbor (39.20%). Plans for the future were expanding area for plantation and livestock including pushing their children to graduation for work (13.70%).

Any sample (100.00%) was perceptible on sufficiency economy. They defined sufficiency economy as saving and decreasing expenses (69.60%). They understood that sufficiency economy was saving (100.00%), no exploitation (100.00%), rationality (100.00%), carefulness and morality (99.00%), comprehension (96.10%), planning (93.10%) and, coping with changes (91.20%). Their approaches to practice sufficiency economy was starting from their own themselves to the others and nearest themselves to further themselves (99.00%), little work

to big work (97.00%), the easiest to the most difficult (96.00%), adoption to practice (93.10%), ideas to real life practice (58.80%).

They applied sufficiency economy like this: saving (100.00%), persevering, endurance and carefulness (100%), participating with community in conserving cultural activities (100.00%), sharing with neighbors and community (99.00%), being honest and morality (98.00%), no competing for themselves (98.00%), being self-reliance (95.10%), rearranging for expenditure in family (93.20%), no causing of ruin (90.20%) and, reserving fund for using in case of suffering (84.30%).

They were self-reliance in economic follow as: exchanging food as product in household (95.10%), having enough for food in family (90.20%), decreasing of food expenses (88.30%), decreasing of the other expenditure in family (80.40%), decreasing of expenditure in process of producing (83.30%), increasing their own labor (81.40%), having agricultural tools (73.50%), increasing income from selling product both inside and outside community (85.30%), having balance between income and expenses in family (76.40%), considering market for producing (58.80%), increasing of saving both money and property (84.30%) and, decreasing of loan (80.40%).

They were supporter for the others and community follow as: grouping for doing activities in community (97.00%), being honest, diligent, and generous to members in community (97.00%), being united in action and spirit for exchanging experiences with people both inside and outside community (93.10%), contributing to public for common interest (93.20%), participating in community development (93.20%) and, employing resources in community for highest benefit (92.20%).